

10. Hootman J. M., Dick R., Agel J. Epidemiology of Collegiate Injuries for 15 Sports: Summary and Recommendations for Injury Prevention Initiatives. *Athl Train.* 2007, vol.42, №2. PP. 311–319.

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Романова В. І.

*кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент,
доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання
та адаптивної фізичної культури*

*Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'ячука»*

Одним із важливих пріоритетів професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, які постають перед сучасною вищою педагогічною освітою, є пошук та використання шляхів підвищення ефективності навчальних технологій, спрямованих на формування педагогічних, психологічних, методичних, соціальних якостей майбутнього педагога. Особливим критерієм, який характеризує рівень професійно-педагогічної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури, виступає його компетентність.

Орієнтуючись на сучасний ринок праці, основними пріоритетами освіти стосовно компетентності з'являються вміння пристосовуватися до швидких змін і нових потреб ринку праці, бути освіченими щодо інформації, уміти її аналізувати, активно діяти, швидко приймати рішення й навчатися упродовж всього життя.

Професійна діяльність учителя фізичної культури відрізняється від діяльності інших учителів-предметників. Уроки фізичної культури проходять у специфічних умовах емоційного та фізичного навантаження і спрямовані на формування в учнів рухових умінь і навичок, мотивації щодо збереження свого здоров'я, гармонійного фізичного і психічного розвитку. Учителю фізичної культури необхідно бути компетентним фахівцем, який професійно виконує свою справу, щоб досягти певних результатів у своїй роботі. Специфіка професії вчителя фізичної культури в сучасних умовах потребує від нього професійних знань, умінь, творчого та критичного мислення, ефективної діяльності, що виражається в розвитку професійної компетентності.

В інформаційному збірнику Міністерства освіти і науки України зазначено: “Фізична культура – предмет, що створює умови для формування в учнів ціннісних орієнтацій щодо культури здоров'я і здорового способу життя, виховання потреби та звички займатися фізичною культурою та спортом, прагнення досягти оптимального рівня особистого здоров'я, фізичного розвитку, рухових якостей, морально-вольових рис характеру та психологічної підготовки до ведення активного життя та професійної діяльності”

Розглядаючи сутність професійної компетентності учителя й враховуючи, що дана проблема досліджується й розробляється дослідниками досить не тривалий час. Отже професійна компетентність педагога виражає єдність його теоретичної й практичної готовності до здійснення педагогічної діяльності і характеризує його професіоналізм, при цьому основу структури компетентності учителя складають чисельні педагогічні вміння, що характеризують його готовність до професійної діяльності.

Педагогічне стимулювання процесу формування професійної компетентності забезпечувалось через розкриття цілей та шляхів реалізації навчально виховної діяльності майбутніх фахівців з фізичного виховання, яке відбувалось у процесі викладання навчального матеріалу на лекціях, семінарських, практичних заняттях та в ході педагогічної практики.

Лекції з навчальних дисциплін забезпечували базисне уявлення студентів про зміст, структуру, класифікацію, дидактичний потенціал, психологопедагогічні основи розв'язання педагогічних ситуацій, закладали основу міцних і глибоких професійних знань, створювали умови для формування професійної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури. Основною вимогою експериментального навчання було посилення професійно-педагогічної та навчально-пізнавальної спрямованості кожної лекції. Семінарські заняття спрямовувались на поглиблене вивчення дидактичних можливостей педагогічних ситуацій у формуванні готовності студентів до професійної діяльності. Основою їх проведення було систематичне оволодіння прийомами аналізу та пошуку оптимальних шляхів розв'язання педагогічних ситуацій.

На практичних заняттях у студентів формувались стійкі навички ефективного розв'язання, створення оптимальних умов для їх вирішення та моделювання. При вивченні, наприклад, техніки виконання фізичних вправ особлива увага зверталась на методичні основи її розучування, способи виправлення помилок, розвиток організаторських здібностей студентів, активізацію професійної позиції.

Основною метою державної політики в галузі освіти є створення умов для розвитку особистості й творчої самореалізації кожного громадянина України, оновлення змісту освіти й організації аврально виховного процесу відповідно демократичних цінностей, ринкових засад економіки, сучасних науково-технічних досягнень. Сучасні тенденції розвитку роблять системо утворюючий вплив на реформування системи вищої освіти України й передбачають: – перехід до динамічної ступеневої системи підготовки фахівців, що дають змогу задовольняти можливості особистості в здобутті певного освітнього й кваліфікаційного рівня відповідно до її здібностей, забезпечити її мобільність на ринку праці; підвищення освітнього й культурного рівнів суспільства: створення умов для навчання протягом всього життя; – наближення вищої освіти України до рівня вищої освіти в розвинутих країнах світу та її інтеграція у міжнародне науково-освітнє співтовариство.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабаджанян В., Семаль Н., Беседа Н., Фаріонов В., Курій О. Сучасний стан фізичного виховання студентів у закладах вищої освіти під час війни в Україні. *Наука і техніка сьогодні*. 2023. № 2(16). С. 167–176
2. Панчук А., Панчук І., Бутенко Т., Кашуба А. Удосконалення системи фізичного виховання студентів ЗВО як педагогічна проблема. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету*. Серія: Педагогіка. 2020. № 2(25). С. 118–125.
3. Пішак О. В., Романів Л. В., Поліщук Н. М. Сучасні тенденції фізичного виховання, спорту та здоров'я людини в національній системі освіти. *Науковий часопис НПУ ім.М.П. Драгоманова*. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2021. Вип. 79. Т. 2. С. 53–59.
4. Щербиніна М. Б., Глоба Т. А. Підходи щодо організації фізичного виховання у закладах вищої освіти. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: Педагогічні науки*. 2020. № 1(332). С. 202–212.

КОРЕКЦІЙНІ ЗАНЯТТЯ З ЛІКУВАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Сірман О. В.

*кандидат педагогічних наук
доцент кафедри здоров'я людини та фізичної терапії
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

Боровець О. В.

*кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри здоров'я людини та фізичної терапії
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

Корекційна освіта, крім загальних завдань інтелектуального і фізичного навчання й виховання, має розв'язувати питання корекції і компенсації порушених функцій організму дітей з порушенням розумового розвитку з тим, щоб підготувати їх до самостійного життя, соціалізації в умовах сучасного суспільства. Проте, здійснення на практиці завдань навчально-корекційної та виховної роботи утруднюється обмеженими можливостями пізнавальної та фізичної сфери учнів з обмеженими фізичними та психічними можливостями.

Особливого значення у корекції порушень та розвитку всієї особистості дитини з порушенням інтелекту набуває правильна постановка фізичного виховання у школі. На початковому етапі навчання закладається фундамент для подальшого розвитку дітей, вироблення у них навичок основних рухів та формування постави. Молодший шкільний вік є досить сприятливим для корекції недоліків розвитку, і чим скоріше почнеться виправлення дефекту, тим скоріше та успішніше його буде усунуто. Від фізичного виховання у молодших класах спеціальної школи багато у